Vedantasara - - -
Varttikarajasangraha
&
Panchikarana-Varttika.

—SRIRANGAM:—
SRI VANI VILAS PRESS.

Vedantasara Varttikarajasangraha

AND

Panchikarana Varttika.

BY

SRI SURESVARACHARYA.

SRI VANI VILAS PRESS
SRIRANGAM.

FOREWORD.

The Vedantasaravarttikarajasangraha is a hitherto unpublished work of Sri Suresvaracharya, one of the four renowned disciples of Sri Sankara Bhagavatpadacharya. A manuscript copy of it was found in the Tanjore Palace Sarasvati Mahal Library by Mr. P. P. S. Sastri (Oxon), M. A., while he was preparing the Catalogue of Sanskrit Mss. in that Library and with great eagerness we seized this opportunity of publishing this work of the great Saint and Scholar, the incarnation of the Creator himself. In his Purvasrama Sri Suresvara was a great Mimamsaka and his learned discussions with Sri Sankara Bhagavatpadacharya before he acknowledged defeat and became his disciple donning the orange robes are too well known to the followers of the great World-Teacher to need further dilation. Naturally his works on the Advaita Philosophy exhibit traces of great learning and ripe experience and are greatly admired by the learned Public. We are quite confident that this hitherto unpublished

work will be welcomed with zest as coming from the pen of the great Varttikakara, by which appellation the author is generally known. Along with the Vedantasaravarttikarajasangraha we have printed the Panchikarana Varttika, otherwise known as the Pranava Varttika, by the same author thereby adding to the usefulness of the Publication.

T. K. B.

वेदान्तसारवार्त्तिकराज संग्रहः ॥

नन्वसौ सर्वभावाप्तिर्न विद्यामात्रतो भवेत् ।
विनोत्तमत्वानुष्ठानकालदेवाद्यनुग्रहान् ॥ १ ॥

विप्रस्य फलदो वेदो न शूद्रस्याधमत्वतः ।
देवादेरुत्तमस्यैव तथा विद्या फलप्रदा ॥ २ ॥

यागज्ञानमनुष्ठानाद्विना न स्वर्गदं तथा ।
ब्रह्मज्ञानमनुष्ठानाद्विना सर्वाप्तिदं कथम् ॥ ३ ॥

गर्भाधानमृतावेव नान्यकाले यथोत्तमे ।
विद्या कृतयुगे सर्वभावं यच्छति नान्यथा ॥ ४ ॥

राज्ञा कृषिफलं यद्वत्करार्थं प्रतिपद्यते ।
सर्वभावस्तथा देवैर्यागभुग्भिर्निराग्रते ॥ ५ ॥

तस्मादनुत्तमे जन्मन्यनुष्ठानमृते कलौ ।
युगे देवाद्यृणवतो न विद्या सर्वभावदा ॥ ६ ॥

इति चोदयितुर्येऽत्र चत्वारश्चोद्यहेतवः ।
तद्यो य इत्यादिवाक्यैश्चतुर्भिस्तान्निरस्यति ॥ ७ ॥

न तावदुत्तमं जन्म सर्वभावप्रयोजकम् ।
उत्तमस्यापि देवादेः सर्वत्राब्रह्मबोधतः ॥ ८ ॥

यो देवानामृषीणां वा मध्ये ब्रह्म व्यबुध्यत ।
असावसावेव सर्वमभून्नान्यस्तु कश्चन ॥ ९ ॥

मनुष्याणां तथा मध्ये ब्रह्मवित्सर्वभावता ।
विद्याविद्ये एव तस्मात्सर्वतान्यत्वकारणे ॥ १० ॥

ब्रह्म वा इदमग्रेऽभूदिति विद्याधिकारिता ।
श्रूयते ब्रह्मणो ब्रह्म सर्वजातिषु तत्समम् ॥ ११ ॥

न पश्चादेः सर्वभावप्रसङ्गो बोधवर्जनात् ।
शूद्रजातिस्तु विदुरः सर्वभावात्स मुच्यते ॥ १२ ॥

यागविद्येवात्मविद्या नानुष्ठानमपेक्षते ।
फलदान इति ज्ञेया वामदेवादिदर्शनात् ॥ १३ ॥

ब्रह्मात्मत्वं वामदेवः पश्यन्मन्वादिरूपताम् ।
प्रतिपेदे ह्यनुष्ठानावसरस्तस्य को वद ॥ १४ ॥

प्रयोजनं च विद्याया अनुष्ठानेऽत्र किं भवेत् ।
किमन्तरायापगमः किं वा जन्मनिरोधनम् ॥ १५ ॥

पुमर्थावसितिः किं वा यद्वा बाध्यार्थबाधना ।
अन्यद्वा किंचिदत्र स्यात्प्रक्रमे तदसंभवि ॥ १६ ॥

ब्रह्मप्राप्त्यन्तरायस्य प्रत्यक्संमोहरूपिणः ।
प्रत्यग्विज्ञानतो ध्वस्तौ कोऽन्तरायोऽन्य उच्यताम् ॥

सकृदात्मप्रसत्त्यैव निरुपाख्याखिलं भवेत् ।
विद्यामोहनिरासेन रोद्धव्यं जन्म किं ततः ॥ १८ ॥

अविद्याध्वंसमात्रेण पुमर्थश्च समाप्यते ।
आनन्दस्य स्वरूपत्वादर्थनीयान्तरं न हि ॥ १९ ॥

नाबाधित्वेह बाध्यार्थबाधको बाधकात्मताम् ।
लभते तत्स्वलब्ध्यैव त्रिधा बाध्यं प्रबाधते ॥ २० ॥

सम्यग्ज्ञानपरिप्लुष्टमोहतत्कार्यरूपिणः ।
अपेक्ष्यं शिष्यते नान्यदतः स्यादननुष्ठितिः ॥ २१ ॥

अनात्मबुद्धिसत्यत्वनिवारणमपेक्ष्यते ।
अनुष्ठितिश्चेन्नैवं तत्सत्यत्वस्याप्रसक्तितः ॥ २२ ॥

ध्वान्तादिघस्मरे प्रत्यगद्वैतात्मावबोधने ।
प्रत्यर्थिनि स्थितेऽनात्मधिया स्यात्सत्यता कुतः ॥

तस्मात्पश्यन्वामदेवः प्रतिपेद इतीरणात् ।
विद्याकालेऽपि सर्वाप्तिरविलम्बादितीक्ष्यताम् ॥

वामदेवस्य मन्वादिरूपाप्तिर्न विरुध्यते ।
उपाधिमात्रभेदेन वस्तुतत्त्वैक्यसंभवात् ॥ २५ ॥

वामदेवो मनुः सूर्य इति शब्दैरुपाधयः ।
मूढव्यवहृतौ भान्ति विद्वद्व्यवहृतौ तु चित् ॥ २६ ॥

न चित्तो वामदेवे वा मनौ वान्येषु वा भिदा ।
तेन मन्वादिचिद्वामदेवेन प्रत्यपद्यत ॥ २७ ॥

ये तु पुण्ययुगे सर्वभावो न तु कलाविति ।
तदसद्बोधसाध्यस्य पुण्यकालानपेक्षणात् ॥ २८ ॥

न सूर्यग्रहणापेक्षा बोधान्निद्राक्षये क्वचित् ।
तथा न सर्वभावोऽयं कालभेदमपेक्षते ॥ २९ ॥

य एतर्ह्यपि वेदाहं ब्रह्मास्मीति तदैव सः ।
इदं सर्वं भवत्येव यदिदं जगदीक्षते ॥ ३० ॥

अविचारितरम्यस्य नामरूपात्मकस्य यत् ।
जगतो वास्तवं रूपं सततं ब्रह्म तद्भवेत् ॥ ३१ ॥

तादृग्ब्रह्माहमस्मीति साक्षात्कृतवतः कथम् ।
सर्वभावे विवादः स्यात्सर्वाख्यं ब्रह्म नेतरत् ॥

नाम रूपं तु नो सर्वं तयोर्मायामयत्वतः ।
ब्रह्मैव वास्तवं सर्वं ज्ञानेनैव तदाप्यते ॥ ३३ ॥

ब्रह्मैव निखिलो जन्तुर्बोधात्प्रागपि वस्तुतः ।
अब्रह्मत्वमबोधात्स्याद्बोधात्तु ब्रह्मता ततः ॥

ब्रह्मबोधात्सर्वभावो भवेत्कृतयुगे न किम् ।
न निवारयितुं शक्यः सर्वभावः कलावपि ॥ ३५ ॥

नराणामधमर्णत्वात्सर्वभावं दिवौकसः ।
वारयन्ति हविर्भोक्तुं तैर्दत्तमिति चेन्न तत् ॥ ३६ ॥

तस्य ज्ञातात्मतत्त्वस्य प्रध्वस्ततमसो यतेः ।
इन्द्रादयोऽपि नैवालं सर्वभावान्निवारणे ॥ ३७ ॥

यद्यपीशा नृणां देवास्तथापि ब्रह्मवेदिनः ।
अनीशाः प्रत्युतैतेषामात्मा भवति तत्त्ववित् ॥

ईशेशितव्यसंबन्धः प्रत्यगज्ञानहेतुजः ।
ज्ञानेऽज्ञानतमोध्वस्तावीश्वराणामपीश्वरः ॥ ३९ ॥

अधमर्णो भवेदज्ञो देवादेर्न तु तत्त्ववित् ।
देवाद्यैश्वर्यविषयव्यतिक्रान्तत्वहेतुतः ॥ ४० ॥

सर्वज्ञस्य न विस्रम्भः कर्मानुष्ठान आपतेत् ।
देवैर्विप्राद्युत्तमर्णैः फलवारणसंभवात् ॥ ४१ ॥

नैवं देवेशकालादीनपेक्ष्यैव कृतत्वतः ।
कर्मणः फलदानायानुकूला ईश्वरादयः ॥ ४२ ॥

प्रतिबध्नन्ति यत्रैते फलं तत्रास्य कर्मणः ।
प्रबलस्य फलं दातुमेवैतदपि जानते ॥ ४३ ॥

अतः कर्मप्रधानत्वं श्रुतिस्मृतिषु संमतम् ।
तच्चच्छास्त्रेषु कालादेरपि प्राधान्यमीरितम् ॥ ४४ ॥

कर्मकालेश्वरादीनां फलदानविवक्षया ।
प्राधान्यं वस्तु तत्सर्वं सर्वत्रापि ह्यपेक्षते ॥ ४५ ॥

सत्यं त्वृणित्वे देवाद्या नाज्ञानां कर्मणः फलम् ।
प्रतिबध्नन्ति वक्तव्यमनृणज्ञानिनां किमु ॥ ४६ ॥

न चेहाविदुषोऽपि स्याद्दणित्वं देहसंभवात् ।
न किंचिन्नतु तैः प्राप्तमृणित्वं येन नो भवेत् ॥

शास्त्राद्दणित्वमिति चेन्न शास्त्रस्यार्थवादतः ।
अवदानविधेरर्थवादो ह्यण्वपि च श्रुतौ ॥ ४८ ॥

पूर्वमप्यनृणः पश्चाद्देवानामन्तरात्मताम् ।
गतो बोधादस्य देवाः कथं स्युः प्रतिबन्धकाः ॥

इत्थं ये सर्वभावस्य वारकाश्चोद्यहेतवः ।
उन्मूलितास्ते निर्विघ्नः सर्वभावो भवेत्ततः ॥ ५० ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छंकरभगवत्पाद-
शिष्यसुरेश्वराचार्यविरचितो वेदान्तसारवार्त्तिकराजसंग्रहः

समाप्तः ।

पञ्चीकरणवार्त्तिकम् ॥

ओंकारः सर्ववेदानां सारस्तत्त्वप्रकाशकः ।
तेन चित्तसमाधानं मुमुक्षूणां प्रकाश्यते ॥ १ ॥

आसीदेकं परं ब्रह्म नित्यमुक्तमविक्रियम् ।
तत्स्वमायासमावेशाद्बीजमव्याकृतात्मकम् ॥ २ ॥

तस्मादाकाशमुत्पन्नं शब्दतन्मात्ररूपकम् ।
स्पर्शात्मकस्ततो वायुः तेजोरूपात्मकं ततः ॥ ३ ॥

आपो रसात्मिकास्तस्मात्ताभ्यो गन्धात्मिका मही ।
शब्दैकगुणमाकाशं शब्दस्पर्शगुणो मरुत् ॥ ४ ॥

शब्दस्पर्शरूपगुणैस्त्रिगुणं तेज उच्यते ।
शब्दस्पर्शरूपरसैर्गुणैरापश्चतुर्गुणाः ॥ ५ ॥

शब्दस्पर्शरूपरसगन्धैः पञ्चगुणा मही ।
तेभ्यः समभवत्सूत्रं लिङ्गं सर्वात्मकं महत् ॥ ६ ॥

ततः स्थूलानि भूतानि पञ्च तेभ्यो विराडभूत् ।
पञ्चीकृतानि भूतानि स्थूलानीत्युच्यते बुधैः ॥ ७ ॥

पृथिव्यादीनि भूतानि प्रत्येकं विभजेद्द्विधा ।
एकैकं भागमादाय चतुर्धा विभजेत्पुनः ॥ ८ ॥

एकैकं भागमेकस्मिन्भूते संवेशयेत्क्रमात् ।
ततश्चाकाशभूतस्य भागाः पञ्च भवन्ति हि ॥ ९ ॥

वाय्वादिभागाश्चत्वारो वाय्वादिष्वेवमादिशेत् ।
पञ्चीकरणमेतत्स्यादित्याहुस्तत्त्ववेदिनः ॥ १० ॥

पञ्चीकृतानि भूतानि तत्कार्यं च विराडभूत् ।
स्थूलं शरीरमेतत्स्यादशरीरस्य चात्मनः ॥ ११ ॥

अधिदैवतमध्यात्ममधिभूतमिति त्रिधा ।
एकं ब्रह्म विभागेन भ्रमाद्भाति न तत्त्वतः ॥ १२ ॥

इन्द्रियैरर्थविज्ञानं देवतानुग्रहान्वितैः ।
शब्दादिविषयं ज्ञानं तज्जागरितमुच्यते ॥ १३ ॥

श्रोत्रमध्यात्ममित्युक्तं श्रोतव्यं शब्दलक्षणम् ।
अधिभूतं तदित्युक्तं दिशस्तत्राधिदैवतम् ॥ १४ ॥

त्वगध्यात्ममिति प्रोक्तं स्प्रष्टव्यं स्पर्शलक्षणम् ।
अधिभूतं तदित्युक्तं वायुस्तत्राधिदैवतम् ॥ १५ ॥

चक्षुरध्यात्ममित्युक्तं द्रष्टव्यं रूपलक्षणम् ।
अधिभूतं तदित्युक्तमादित्योऽत्राधिदैवतम् ॥ १६ ॥

जिह्वाध्यात्मं तयास्वाद्यमधिभूतं रसात्मकम् ।
वरुणो देवता तत्र जिह्वायामधिदैवतम् ॥ १७ ॥

घ्राणमध्यात्ममित्युक्तं घ्रातव्यं गन्धलक्षणम् ।
अधिभूतं तदित्युक्तं अश्विनावधिदैवतम् ॥ १८ ॥

वागध्यात्ममिति प्रोक्तं वक्तव्यं शब्दलक्षणम् ।
अधिभूतं तदित्युक्तमग्निस्तत्राधिदैवतम् ॥ १९ ॥

हस्तावध्यात्ममित्युक्तमादातव्यं च यद्भवेत् ।
अधिभूतं तदित्युक्तमिन्द्रस्तत्राधिदैवतम् ॥ २० ॥

पादावध्यात्ममित्युक्तं गन्तव्यं तत्र यद्भवेत् ।
अधिभूतं तदित्युक्तं विष्णुस्तत्राधिदैवतम् ॥ २१ ॥

पायुरिन्द्रियमध्यात्मं निसर्गस्तत्र यो भवेत् ।
अधिभूतं तदित्युक्तं मृत्युस्तत्राधिदैवतम् ॥ २२ ॥

उपस्थेन्द्रियमध्यात्मं स्त्रियाद्यानन्दकारणम् ।
अधिभूतं तदित्युक्तमाधिदैवं प्रजापतिः ॥ २३ ॥

मनोऽध्यात्ममिति प्रोक्तं मन्तव्यं तत्र यद्भवेत् ।
अधिभूतं तदित्युक्तं चन्द्रस्तत्राधिदैवतम् ॥ २४ ॥

बुद्धिरध्यात्ममित्युक्तं बोद्धव्यं तत्र यद्भवेत् ।
अधिभूतं तदित्युक्तमाधिदैवं बृहस्पतिः ॥ २५ ॥

अहंकारस्तथाध्यात्ममहंकर्तव्यमेव यत् ।
अधिभूतं तदित्युक्तं रुद्रस्तत्राधिदैवतम् ॥ २६ ॥

चित्तमध्यात्ममित्युक्तं चेतव्यं तत्र यद्भवेत् ।
अधिभूतं तदित्युक्तं क्षेत्रज्ञोऽत्राधिदैवतम् ॥ २७ ॥

तमोऽध्यात्ममिति प्रोक्तं विकारस्तत्र यो भवेत् ।
अधिभूतं तदित्युक्तमीश्वरोऽत्राधिदैवतम् ॥ २८ ॥

बाह्यान्तःकरणैरेवं देवतानुग्रहान्वितैः ।
स्वं स्वं च विषयज्ञानं तज्जागरितमुच्यते ॥ २९ ॥

येयं जागरितावस्था शरीरं करणाश्रयम् ।
यस्तयोरभिमानी स्याद्विश्व इत्यभिधीयते ॥ ३० ॥

विश्वं वैराजरूपेण पश्येद्भेदनिवृत्तये ।
ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्चैव पञ्च कर्मेन्द्रियाण्यपि ॥ ३१ ॥

श्रोत्रं त्वङ्नयनं जिह्वा घ्राणं चेन्द्रियपञ्चकम् ।
वाक्पाणिपादपायूपस्थाः कर्मेन्द्रियपञ्चकम् ॥ ३२ ॥

मनो बुद्धिरहंकारश्चित्तं चेतश्चतुष्टयम् ।
संकल्पाख्यं मनोरूपं बुद्धिर्निश्चयरूपिणी ॥ ३३ ॥

अभिमानात्मकस्तद्वदहंकारः प्रकीर्तितः ।
अनुसंधानरूपं च चित्तमित्यभिधीयते ॥ ३४ ॥

प्राणोऽपानस्तथा व्यान उदानाख्यस्तथैव च ।
समानश्चेति पञ्चैताः कीर्तिताः प्राणवृत्तयः ॥ ३५ ॥

खंवाय्वग्न्यम्बुक्षितयो भूतसूक्ष्माणि पञ्च च ।
अविद्याकामकर्माणि लिङ्गं पुर्यष्टकं विदुः ॥ ३६ ॥

एतत्सूक्ष्मशरीरं स्यान्मायिकं प्रत्यगात्मनः ।
करणोपरमे जाग्रत्संस्कारोत्थप्रबोधवत् ॥ ३७ ॥

ग्राह्यग्राहकरूपेण स्फुरणं स्वप्न उच्यते ।
अभिमानी तयोर्यस्तु तैजसः परिकीर्तितः ॥ ३८ ॥

हिरण्यगर्भरूपेण तैजसं चिन्तयेद्बुधः ।
चैतन्याभासकथितं शरीरद्वयकारणम् ॥ ३९ ॥

आत्माज्ञानं तदव्यक्तमव्याकृतमितीर्यते ।
न सन्नासन्न सदसद्भिन्नाभिन्नं न चात्मनः ॥ ४० ॥

न सभागं न निर्भागं न चाप्युभयरूपकम् ।
ब्रह्मात्मैकत्वविज्ञानं हेयं मिथ्यात्वकारणात् ॥ ४१ ॥

ज्ञानानामुपसंहारो बुद्धेः कारणतः स्थितिः ।
वटबीजे वटस्येव सुषुप्तिरभिधीयते ॥ ४२ ॥

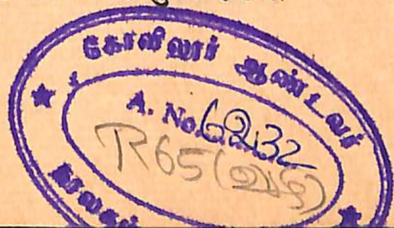
अभिमानी तयोर्यस्तु प्राज्ञ इत्यभिधीयते ।
जगत्कारणरूपेण प्राज्ञात्मानं विचिन्तयेत् ॥ ४३ ॥

विश्वतैजससौषुप्तविराट्सूत्राक्षरात्मभिः ।
विभिन्नमिव सन्मोहादेकं सत्त्वं चिदात्मकम् ॥४४॥

विश्वादिकं त्रयं यस्माद्वैराजादित्रयात्मकम् ।
एकत्वेनैव संपश्येदन्याभावप्रसिद्धये ॥ ४५ ॥

ॐकारमात्रमखिलं विश्वप्राज्ञादिलक्षणम् ।
वाच्यवाचकताभेदाद्भेदेनानुपलब्धितः ॥ ४६ ॥

अकारमात्रं विश्वः स्यादुकारस्तैजसः स्मृतः ।
प्राज्ञो मकार इत्येवं परिपश्येत्क्रमेण तु ॥ ४७ ॥

समाधिकालात्प्रागेवं विचिन्त्यातिप्रयत्नतः ।
स्थूलसूक्ष्मक्रमात्सर्वं चिदात्मनि विलापयेत् ॥४८॥

अकारं पुरुषं विश्वमुकारे प्रविलापयेत् ।
उकारं तैजसं सूक्ष्मं मकारे प्रविलापयेत् ॥ ४९ ॥

मकारं कारणं प्राज्ञं चिदात्मनि विलापयेत् ।
चिदात्माहं नित्यशुद्धबुद्धमुक्तसदद्वयः ॥ ५० ॥

परमानन्दसंदोहो वासुदेवोऽहमोमिति ।
ज्ञात्वा विवेचकं चित्तं तत्साक्षिणि विलापयेत् ॥

चिदात्मनि विलीनं च तच्चित्तं न विचालयेत् ।
पूर्णबोधात्मनासीत पूर्णाचलसमुद्रवत् ॥ ५२ ॥

एवं समाहितो योगी श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ।
जितेन्द्रियो जितक्रोधः पश्येदात्मानमद्वयम् ॥ ५३ ॥

आदिमध्यावसानेषु दुःखं सर्वमिदं यतः ।
तस्मात्सर्वं परित्यज्य तत्त्वनिष्ठो भवेत्सदा ॥ ५४ ॥

यः पश्येत्सर्वगं शान्तमानन्दात्मानमद्वयम् ।
न तेन किंचिदाप्तव्यं ज्ञातव्यं वावशिष्यते ॥ ५५ ॥

कृतकृत्यो भवेद्विद्वाञ्जीवन्मुक्तो भवेत्सदा ।
आत्मन्यारूढभावस्तु जगदेतन्न वीक्षते ॥ ५६ ॥

कदाचिद्व्यवहारेषु द्वैतं यद्यपि पश्यति ।
बोधात्माव्यतिरेकेण न पश्यति चिदन्वयात् ॥ ५७ ॥

किं तु पश्यति मिथ्यैव दिङ्मोहेन्दुविभागवत् ।
प्रतिभासः शरीरस्य तदा प्रारब्धसंक्षयात् ॥ ५८ ॥

तस्य तावदेव चिरमित्यादिश्रुतिरब्रवीत् ।
प्रारब्धस्यानुवृत्तिस्तु मुक्तस्याभासमात्रतः ॥ ५९ ॥

सर्वदा मुक्त एव स्यात् ज्ञाततत्त्वः पुमानसौ ।
प्रारब्धभोगशेषस्य संक्षये तदनन्तरम् ॥ ६० ॥

अविद्यातिमिरातीतं सर्वाभासविवर्जितम् ।
आनन्दममलं शुद्धं मनोवाचामगोचरम् ॥ ६१ ॥

वाच्यवाचकनिर्मुक्तं हेयोपादेयवर्जितम् ।
प्रज्ञानघनमानन्दं वैष्णवं पदमश्नुते ॥ ६२ ॥

इदं प्रकरणं यत्नात् ज्ञातव्यं भगवत्तमैः ।
अमानित्वादिनियमैः गुरुभक्तिप्रसादतः ॥ ६३ ॥

इमां विद्यां प्रयत्नेन योगी सन्ध्यासु सर्वदा ।
समभ्यसेदिहामुत्रभोगानासक्तधीः सुधीः ॥ ६४ ॥

इति श्रीसुरेश्वराचार्यकृतं पञ्चीकरणवार्त्तिकं
संपूर्णम् ॥

Sastra Booklets.

SIVAKARNAMRITA by Appaya Dikshita Cr. 8vo. 0 6

RAMAYANASARASANGRAHA & BHARATASARASANGRAHA By Appayya Diksita with his own commentary. 0 12

SRI RUDRA BHASHYA by Venkatanatha Cr. 8vo. 0 12

SIVATATTVARAHASYA A commentary on the Sivashtottara by Nilakantha Dikshita Cr. 8vo. 0 12

ADVAITASIDDHANTA VAIJAYANTI by Tryambaka Sastri 0 8

ADVAITAMAKARANDA of Lakshmidhara with the commentary of Svayamprakasa Yati and an English Indroduction by R. Krishnaswamy Sastry B.A. Cr.8vo. 0 6

BRAHMATARKASTAVA and PANCHARATNASTUTI of Appayya Dikshita with his own commentary & an English Introduction by R. Krishnaswamy Sastry. 1 0

LAGHU VASUDEVA MANANAM A clear synopsis of the Advaita Vedanta with an English Indroduction by R. Krishnaswami Aiyar M.A. B.L. 1 4

SRI VANI VILAS PRESS,
SRIRANGMA.

